

om de Medlemmer, der stadig have gjort gjældende, at hvad man maa stræbe hen til, er selvfølgelig kommunal Selvfstyrelse. Hvad er da Løsten i Lovforslaget? Er det ikke kommunal Selvfstyrelse? Er det ikke fuldstændig overladt til Sogneraadet selv, om det vil have Arbeidet udført ved Naturalarbejde eller ved Licitation? For Origt vil jeg sige, at jeg tror, at det meget sjældent vil blive Tilfældet, at et Sogneraad vil vove at lade Snefæstningen udføres ved Licitation. Det vil være et meget uovelig Stykke, og jeg antager derfor, at man ikke behøver at frygte for dette, som det ærede Medlem for Ødense Amts 2den Valgkreds (Corn. Petersen) var saa forkræftelig bange for. (Corn. Petersen: Det var jeg slet ikke saa bange for!) Ja, jeg forstod det ærede Medlem saaledes. Hvis hans Tankegang var rigtig, saa var dette hans Hovedanke mod Forslaget; ellers forstaar jeg oprigtig talt ikke, hvad Meningen af hans Fordrag var. Hvad vil Følgen blive, hvis Lovforslaget vedtages uden Vædringsforslaget under Nr. 12? Den vil naturligvis blive den, at i de fleste Tilfælde, hvor der ikke er en overvæltet Mængde Sne, vil Sogneraadet beordre Gaardmændene til at forrette Snefæstningsarbeidet, og at det kun vil beordre Husmændene dertil, naar der er en saadan Masse Sne, at Arbeidet ellers bliver uoverkommeligt. Er dette ikke saa fuldstændig kommunal Selvfstyrelse, som tænkes kan? Det ærede Medlem for Solbak Amts 5te Valgkreds (Rasmussen) udtalte, at naar Snefæstningsarbeidet skulde udføres ved Licitation, saa skulde Snefogden have Tilsyn dermed, men at der ikke var nogen Bestemmelse om, hvorledes Snefogden skulde straffes, naar han ikke paafaa, at Arbeidet udføres tilbørlig (Rasmussen: Det har jeg ikke sagt!). Ja, jeg stod ved Siden af det ærede Medlem, og jeg kunde ikke opfatte ham anderledes. Jeg vil henvise ham til § 21, hvori der staar: „gør en Snefoged sig skyldig i Forsømmelse med Udsørfelen af de ham efter denne Lov paahvilende Forretninger, isalder ham en Bøde af fra 2 til 20 Rd.“. Jeg kan altsaa ikke se rettere end, naar de Herrer ikke kunne paavise, at dette Lovforslag ikke er et Fremstridt, saa er deres Stilling noget utlar; i alt Fald kan jeg ikke se, at det Vædringsforslag, som ærede Medlemmer have stillet, og hvis Vedtagelse vil bringe dem til at stemme for Loven, kan gjøre Sagen bedre. Jeg skal derfor meget fraraade at vedtage Vædringen under Nr. 12. — Der er stillet nogle Forslag af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjærring), der ikke er tilfede. Dem kunde jeg i for sig gjerne stemme for, idet jeg navnlig anser Forslagene under Nr. 1 og 2 for Forbedringer; men min Stilling til disse Vædringsforslag er af en saadan Bestaafenhed, at jeg i dette Tilfælde vil holde mig til, hvad Ministeren maatte udtale om dem. Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at i de anførte to Tilfælde

kan man godt overlade Sagen fuldstændig til Sogneraadene uden at spørge Amtsraadet tilraads derom. Om de andre Forslag skal jeg ikke udtale mig, da jeg finder de Forslag, der ere stillede af Medlemmer udenfor Udvalget, ligesom uheldige, navnlig det sidste, med Hensyn til hvilket jeg fuldstændig kan henholde mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup). Jeg finder det uheldigt, naar Amtmanden staar i Loven, og desuden er det uovendigt; thi i de allerfleste Tilfælde, naar en Løge skal et Sted hen for at besøge en Egg, og han møder en Bogn, der vil hente ham til et andet Sted, vil Vedkommende ikke være utilbøielig til at kjøre ham derhen; men jeg tror, at hvis denne Bestemmelse blev optagen i Loven, kunde den ved flere Leiligheder have Bryderier til Følge. Derfor mener jeg, at Bestemmelsen helst ikke maa staa i Loven, og jeg skal altsaa stemme imod dette Forslag; men jeg vil ikke gaa saa vidt som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, at jeg skulde stemme mod hele Loven, hvis den Bestemmelse blev vedtagen. Jeg skal slutte med disse Bemærkninger og meget anbefale Lovforslaget.

Indenrigsministeren: Af de af det samlede Udvalg stillede Forslag skal jeg kun udtale mig om et eneste, og det er det under Nr. 14, som gaar ud paa, at det andet Stykke af § 38 skal gaa ud. Jeg kan ikke Andet end sige, at det forekommer mig, at man ser noget skævt paa hele dette Stykke. Jeg tror, at man overser, at Administrationen allerede igennem en Række af Aar har søgt at gjøre sit Bedste for, at der ikke skal være Tale om at rekruttere Bøgne til militær Brug; men jeg kan ikke se rettere, end at det er fuldkommen i Samklang med hele Lovens Bestemmelser, at naar man ikke paa anden Maade — naturligvis paa anden rimelig Maade — kan faae Befordring, maa man ogsaa i dette Tilfælde som i andre nøies med at rekruttere og betale, og Betalingen udredes af Statskassen. Det forekommer mig, at Udvalget er Svar skyldigt paa det Spørgsmaal, der er blevet reist til det, om hvorledes man da paa en hensigtsmæssigere og bedre Maade skulde faae de Befordringer, som Militæretaten i disse Tilfælde ikke kan faae. Jeg kan derfor ikke Andet end fraraade det ærede Thing at vedtage dette Forslag. Jeg maa sige, at jeg i alt Fald ikke vil kunne fritage det ærede Thing for at komme tilbage til Spørgsmaalet til 3die Behandling; thi det er en Sag, som jeg ikke er Herre over. Med Undtagelse af dette Vædringsforslag skal jeg tiltræde alle de øvrige Vædringsforslag, som Udvalget har været enig om at stille; om et enkelt af dem skal jeg endog sige, at jeg betragter det som en Forbedring, nemlig Forslaget under Nr. 11, og hvad Resten af dem angaar, er den Uoverensstemmelse, der har været mellem Udvalgets og min Ansæelse, ikke af